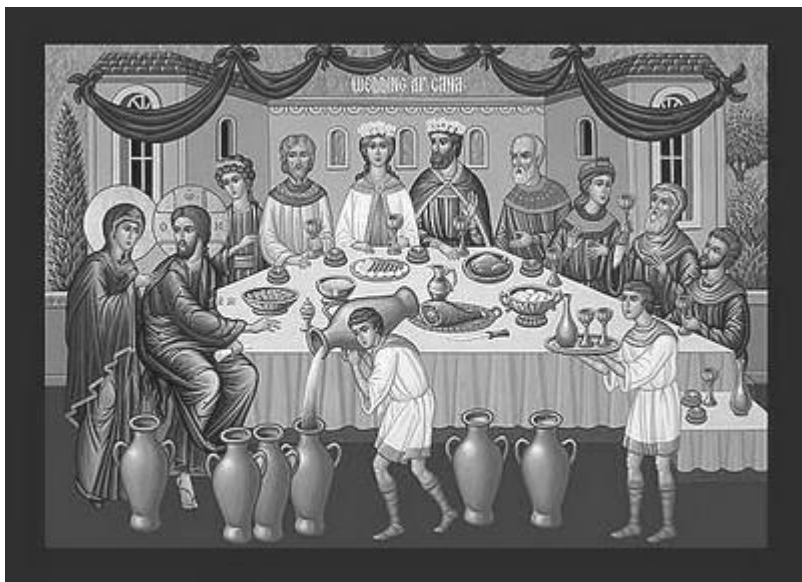

KŘIŽOVATKA

leden 2014

8. ročník / 1. číslo

Matka řekla služebníkům: "Udělejte, cokoli vám nařídí." (J 2,5)

Milované sestry a bratia,

minulou nedel'ou krstu Pána sme definitívne ukončili vianočné obdobie a dnešná nedeľa nám má pripomenúť počiatok Ježišovho verejného účinkovania. Začiatok Ježišovho pôsobenia máme v evanjeliách popísaný rôznymi spôsobmi: u Matúša je to kázeň na vrchu, u Marka exorcizmus, u Lukáša Ježišova kázeň v synagóge o vyplnení Izaiášovho prorocstva a u Jána je to prvé „znamenie“ na svadbe v Káne Galilejskej, o ktorom sme práve počuli.

Keď som sa zamýšľal nad skutočnosťou, že prakticky každé zo štyroch kanonických evanjelií nám poskytuje iný obraz počiatku Ježišovho pôsobenia, spomenul som si na karikatúru, ktorú som pred časom videl na Facebooku. Ježiš na obrázku sedel vo svojej známej učiteľskej pozícii a prehovoril k zástupu: „OK - teraz ma dobre počúvajte, pretože nechcem, aby moje poslanstvo skončilo v štyroch rôznych verziách!“

Vráťme sa ale späť k nášmu textu. Čo je na tomto príbehu na prvé počutie jedinečné? Z mojej perspektívy je zaujímavé, že na rozdiel od synoptikov, kde je Ježišove prvé vystúpenie zaradené do akéhosi sakrálneho prostredia - vystupuje v úlohe kazateľa, či liečiteľa - autor Jánovho evanjelia zasadzuje Ježišovo vystúpenie do udalosti bežného života: Ježiš je jedným zo svadobných hostí. V praxi sa tak znova naplňuje ústredné poslanstvo Vianoc: logos sarx egeneto - slovo sa stalo telom. Boh zostúpil nielen do sakrálnej oblasti chrámu, ale stal sa blízky ľuďom v každom ohľade.

Príbeh ktorý sme počuli má iba krátky úvod. Nevieme ani to, o koho svadbu sa vlastne jednalo. Čo teda vieme? Vieme to, že na tejto svadbe bola prítomná Ježišova matka a prizvanými hosťami boli aj Ježiš a jeho učeníci. Zápletka nastala keď sa minulo víno. Matka prichádza za Ježišom a on neočakávane reaguje na jej prosbu a až z vlastnej vôle vykoná znamenie, ktoré má vyjaviť jeho slávu a otvoriť učeníkov k viere. Na prvý pohľad sa nám môže zdať, že ide o banálny príbeh, či o milú historku - veď sme tento text počuli už toľkokrát. Čo nám môže povedať dnes?

Hojnosť obrazov a pojmov v Jánovom evanjeliu otvárala v minulosti mnohé možnosti jeho interpretácie. Alegorický výklad si všímal symbol vína, v ktorom videl radosť. Ježiš tak v tomto zmysle na svadbu priniesol pravú radosť, ktorá sa vytratila. Stredoveké výklady často venovali pozornosť práve manželstvu, ktoré Ježiš a jeho učeníci posvätili svojou prítomnosťou. V rímskokatolíckom prostredí, kde som vyrástol, sa kládol často až prehnaný dôraz na úlohu Márie v príbehu a tento text bol povinnou jazdou každého mariánskeho stretnutia, či ružencového bratstva. Historická kritika vzniesla otázky po prameňoch

Kázání studentů teologie

jednotlivých textov a existenciálna interpretácia si zasa všimala premenu, ktorú Ježiš na svadbu svojou prítomnosťou priniesol.

Z môjho pohľadu je práve posledná spomenutá interpretácia vhodnou cestou pre nás v súčasnosti. Čo takáto interpretácia ponúka? Podľa nemeckého biblistu Rudolfa Bultmanna Ján popisuje postupné zjavovanie Ježišovej slávy, ktorá sa pomaly prelamuje na povrch a vrcholí na križi, kde je Ježiš skutočne oslávený. Jednotlivé znamenia nám teda opisujú postupné prelamovanie sa tejto Božej slávy do sveta - a to je závislé na aktuálnom ľudskom rozhodnutí. Aj koniec sveta, či posledný súd v tomto kontexte nie sú udalosťami, ktoré sa odohrajú niekedy na konci vekov, ale sú udalosťami, o ktorých sa rozhoduje tu a teraz. Naše spasenie tak nie je otázkou budúcnosti, ale je dnešným rozhodnutím sa pre Ježiša, čím sa naše neautentické bytie môže stať bytím autentickým, náš starý život v Adamovi sa môže premeniť na nový život v Kristovi.

Tak ako poslúchnutie Ježišových slov na svadbe viedlo ľudí k autentickej radosti, môže k tejto radosti viesť aj nás dnes v našich každodenných starostiach.

Aj v kontexte nemeckého filozofa Martina Heideggera môže mať cirkev potenciál stať sa miestom takejto premeny. Podľa jeho filozofie je obrovskou chybou súčasnosti, že človek žije v aristotelovskom poňatí času. Ako sa to prejavuje? Jednoducho povedané - sme zvyknutí čas rozdeľovať na minulosť, prítomnosť a budúcnosť. V skutočnosti sa však naháňame iba za budúcnosťou a náš prítomný okamih tak automaticky odchádza do zabudnutia minulosti. Nedokážeme preto prežívať jednotlivé okamihy bežného dňa - a naše zaplnené diáre sú toho svedectvom. Náhlime sa za tým čo bude, ale nedokážeme prežiť to, čo momentálne je. Zapozerali ste sa niekedy na masu ľudí vybiehajúcich von z preplneného metra? Občas sa mi to stane a uvažujem, kam sa všetci tak náhli? Skutočne je to tak nutné?

Človek vymyslel množstvo prístrojov, ako si veci urýchliť - môžeme sa rýchlo presunúť z jedného miesta na druhé, vďaka televízii a internetu sa nám môžu priblížiť v jednom okamihu veci, ktoré sú v skutočnosti na míle vzdialené. Napriek tomu však žiadna technika nedokáže dať človeku pravú blízkosť.

Ako z tohto začarovaného kruhu von? Heidegger vidí veľkú úlohu vo sviatku, pretože ten je časom veľkého vyrovnania. Na sviatok sa minulosť a budúcnosť stretávajú v prítomnom okamihu a dokážu ho prehlbiť. Aj v túto nedeľu sa nám otvára táto príležitosť: zastaviť sa, zamyslieť sa nad tým čo bolo, nahliadnuť na to čo bude a nájsť tak nanovo hĺbku prítomnosti.

Čo priviedlo učeníkov na svadbe k viere v Ježiša? Primárne to bol pocit nedostatku, ktorý im on sám pomohol zaplniť. Problémom, ktorý v súčasnosti vidím je to, že ľudia chcú stále prežívať pocit dostatku a akejsi istoty. Vnútorňý pocit nedostatku, samoty, hladu, chudoby, či neistoty je nám akosi nepríjemný.

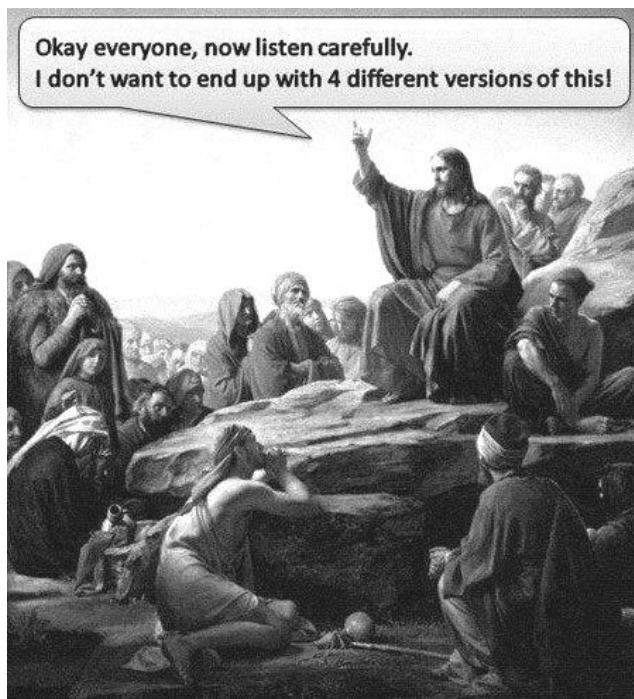
Kázání studentů teologie

Neuvedomujeme si však, že práve tento pocit v nás môže otvoriť otázky, na ktoré by sme sa možno inak nikdy nepýtali. Práve pocit takéhoto smútku nás môže v skutočnosti priviesť k tej najväčšej radosi. Často chceme počuť o veľkých obráteniach, ktoré sa dejú v prostredí kostolov, alebo pri misijných cestách, no evanjelium nám dnes ponúka iný obraz. K viere v Ježiša učeníkov v podstate priviedla jedna jediná potreba: nemajú víno. Táto potreba spôsobila to, že Ježiš mohol vykonať znamenie a priviesť tak učeníkov na novú hĺbku viery.

Liturgické cirkvi nám podľa Rudolfa Bultmanna k tomuto prežitiu hĺbky dávajú príležitosť pri každom slávení eucharistie. Je to vždy aktualizované rozhodnutie sa pre život v Kristovi. Samotná eucharistická slávnosť v sebe nesie predzvesť eschatologickej svadobnej hostiny na konci vekov, ktorú Hospodin pripraví pre všetky národy. Počas slávania liturgie počujeme pozvanie „blažení ti, ktorí sú pozvaní na hostinu Baránkovu“.

Nebojme sa preto ani my dnes urobiť rozhodnutie a vykročiť - nechať Krista prežiť naše životy svojou slávou tak, ako to urobil pri premene vody na víno v Káne.

Martin Kováč

Kalendář farní obce

Pravidelné bohoslužby

- Neděle 10⁰⁰** – eucharistická slavnost u sv. Máří Magdalény
Neděle 11⁰⁰ – eucharistická slavnost v angličtině u sv. Klimenta
Neděle 17⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže
Úterý 18⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže
Čtvrtek 18⁰⁰ – eucharistická slavnost u sv. Rodiny
Pátek 17⁰⁰ – eucharistická slavnost kolem stolu v Communiu

Kalendárium

1. ledna od 15,00 se bude konat eucharistická slavnost Matky Boží, Panny Marie v katedrálním chrámu sv. Vavřince na Petříně. A **od 18,00** se můžete zúčastnit či z tepla svého domova sledovat na programu ČT 2 Novoroční ekumenickou slavnost, která se tentokrát koná v kostele sv. Karla Boromejského na Malé Straně.

5. ledna od 17,00 v rotundě Nalezení sv. Kříže oslavíme slavnost Zjevení Páně a naposledy si i zazpíváme koledy.

7. ledna od 19,00 se bude konat filmový klub v Communiu v ulici Karolíny Světlé 21 (promítat se bude film s názvem „Darjeeling s ručením omezeným“ z roku 2007, komedie).

12. ledna od 17,00 v rotundě Nalezení sv. Kříže bude eucharistická slavnost Křtu Páně.

14. ledna od 19,00 se bude konat v Communiu v ulici Karolíny Světlé 21 Biblická hodina. Pokračujeme vyprávěním a diskuzí o Starém zákoně.

21. ledna od 19,00 se bude konat v Communiu v ulici Karolíny Světlé 21 Starokatolická specifika. O tom, co to vlastně starokatolictví je, bude povídat náš biskup Dušan Hejbal.

28. ledna od 18,00 se bude konat v rotundě Nalezení sv. Kříže v ulici Karolíny Světlé bohoslužba s ekumenickým hostem. Tentokrát nám bude kázat římskokatolický kněz ThLic. Mariusz Kuźniar, Th.D. Po bohoslužbě s ním bude v Communiu v ulici Karolíny Světlé 21 následovat diskuze.

Kalendář farní obce

Událo se

4. prosince jsme se s nadšením vrhli do úklidu a vánoční výzdoby sv. Vavřince. Děkujeme všem, kteří nám přišli pomoci!

15. prosince jsme se v rotundě Nalezení sv. Kříže sešli oproti zvyku už v 9 hodin ráno a to proto, že naši bohoslužbu přenašel Český rozhlas 2. Děkujeme všem, kteří nám s organizací kolem bohoslužby pomohli!

24. prosince, resp. s první vteřinou 25. prosince jsme začali slavit slavnost Narození Páně v katedrálním chrámu sv. Vavřince na Petříně. A i když jsme byli značně oslabeni vlivem různých nemocí a bacilů, vánoční atmosféra nám nechyběla a radost a veselost z narození našeho Spasitele také ne!

26. prosince v 15,00 čekal na děti u lanovky na Petříně anděl. Pověřil je důležitým úkolem! Protože se ztratili tři králové, musely je děti zastoupit a vydat se Hvězdou do Betléma. Cestou nasbíraly potřebné dárky pro Ježíška a tak se jemu i jeho rodičům mohli poklonit se vši slávou.

29. prosince jsme se sešli v kapli sv. Rodiny u Nuselských schodů, abychom společně slavili poutní bohoslužbu na svátek Svaté Rodiny. Díky teplejšímu prosinci nám ani nedrkotali zimou a více nás mohlo hřát společenství a Boží slovo.

31. prosince jsme se rozloučili s rokem 2013 bohoslužbou v rotundě Nalezení sv. Kříže.

Narozeniny v lednu slaví:

Vladimír Němec, Kateřina Hábová, Eva Havlová, Josef Mašek, Vladimíra Lebová, Tomáš Pelc, Alena Mádlová, Jan Válek, Jakub Bohata, Martin Doksanský, Štěpán Eichler, Jaroslava Hrdličková, Věra Matušková, Lucie Pivoňková, Lea Svobodová

Přejeme hojnost Božího požehnání.

Nedělní a sváteční čtení

1.1. – Matka Boží, Panna Marie

Nu 6,22-27

Ž 67

Ga 4,4-7 (Fp 2,5-11)

L 2,15-21

Vánoce tu nejsou proto, abychom se dojíмали nad dítětem v jeslích. Chtějí nás vtáhnout do silového pole Ježíše Krista a probudit v nás rozhodnutí jít za ním. Není to dítě, ale Pán. Pak i pro nás, jako pro pastýře, návrat z Vánoc do všedních dní nového roku nebude krokem z iluze do tvrdé skutečnosti. Všude je Boží svět, kde máme chválit Boha za to, co víme. A objevíme i realitu Boží přítomnosti. Spolu s Matkou Boží uchovávejme hluboko v srdci tajemství Božího vtělení, že Bůh poslal svého Syna do studené stáje našeho světa jako nepochopitelný zázrak své všemohoucí lásky.

Požehnání, které nám dnes, na Nový rok, Ježíš přináší, to je Boží věrnost a blízkost, to je Boží příslib, že s námi bude a že nás povede na všech našich cestách.

5.1. – 2. neděle po Narození Páně

Jr 31,7-14 (Sir 24,1-12)

Ž 147

Ef 1,3-14

J 1,(1-9.)10-18

Kdo věří v Ježíše Krista, ten se nemusí dívat jen do minulosti a hledat původ a smysl svého bytí v náhodách. Není tu proto, že se dva dohodli nebo možná ani nedohodli a cíl jeho života není v tom, že se někdo rozhodl mít dítě. Kdo věří v Ježíše Krista, je napojen na Boží život, má svůj počátek a původ v Bohu a směřuje do Boží náruče.

Bohoslužba slova přenáší ty Vánoce, které už pomalu končí, do všedních dnů našeho života. Svátečnost Vánoc nesmí nikdy skončit, protože ten její důvod trvá: V Ježíši Kristu se spojilo nebe se zemí a Bůh s člověkem – a tak už to zůstane.

6.1. – Zjevení Páně

Iz 60,1-6

Ž 72

Ef 3,1-12

Mt 2,1-12

Zjevení Páně je veřejným představením spásy, kterou Ježíš přináší celému světu. Matouš ve svém úryvku předkládá několik historických prvků a starozákonních odkazů a hovoří o mimořádném zjevení, díky němuž mudrci poznali v Ježíši židovského krále a krále celého světa. Teprve v pátém století se vžilo přesvědčení, že mudrci byli tři (podle počtu jejich darů) a v osmém století jim byla přisouzena jména Kašpar, Melichar a Baltazar. Matouš představuje tyto mudrce jako učené muže, kteří jakožto zástupci pohanů opěvují důstojnost Ježíše, hlavní postavu evangelia. Hledají ho, poznávají v něm Mesiáše a sklánějí se před jeho prostotou a chudobou. Na rozdíl od nich se Herodes při zprávě o narození Mesiáše znepokojuje a snaží se ho najít, aby ho usmrtil.

12.1. – Křtu Páně

Iz 42,1-9

Ž 29

Sk 10,34-43

Mt 3,13-17

„Čiňte pokání! Přiblížilo se království nebeské!“ Takové výkřiky přivedly ne jednoho Izraelitu na břeh Jordánu. Jan Křtitel tam hlásal o velkých změnách, o tom, co přijde, a na jeho výzvu se ostatní brodili Jordánem tam a zpátky, ponořovali se a očišťovali tak své hříšné životy. Chtěli být pro tu změnu připraveni. Ať už ze skutečného přesvědčení nebo jen tak pro jistotu. Takových „proroků“ běhalo kolem více než dost. Ale co když tento říká pravdu...

A jednoho dne za ním přišel i jeho příbuzný Ježíš, aby i on se nechal Jordánem očistit. On, který je tou změnou. On, který přináší království nebeské. On, kterému Jan není hoden ani rozvázat řemínek na jeho botách. Copak je na něm něco k očištění? Na Božím Synu? Vždyť je nám podobný ve všem kromě hříchu. Co chce ze sebe smýt?

Ne, on nepřichází k Jordánu jako hříšník. Ale taky si nepřišel hrát na něco víc. Hoduje s hříšníky. Má je za přátele. Nazývá je bratry. A tak i jako jeden z nich vstoupí do tekoucích vod. On totiž nepřišel proto, aby nám byl jen podoben. On přišel, aby byl jedním z nás...

Nedělní a sváteční čtení

19. 1 – 2. neděle v mezidobí – Svatby v Káně

Iz 49,1-7

Ž 40

1K 1,1-9

J 2,1-12 (J 1,29-42)

U dětí s napětím čekáme na první krůčky, první slova... Zaznamenáváme si tyto výjimečné okamžiky a dělíme se o ně s přáteli. V Novém zákoně však nenalezneme záznam o tom, jak se poprvé malý Ježíšek postavil s nejistotou na nohy. Ani nevíme, které jeho první slůvko vešlo do Mariiných očí. Ale evangelisté nám dali poznat jiné jeho poprvé. Poprvé, které nám o našem Pánu vypoví možná mnohem víc než pár vratkých krůčků batolete – jeho první zázrak.

A tento zázrak nespasil národ. Jen jednu obyčejnou svatbu. Neuzdravil hordu nemocných. Jen naplnil vyschlé poháry lahodným vínem, aby zábava neskončila a ženich nebyl znemožněn. Lidi se dál mohli bavit, tančit, smát se a pít. A až na pár lidí nikdo nevěděl, že to znamenité víno, které vychvalovat i správce hostiny, byla ještě před chvílí jen voda.

Tak takový byl Ježíšův první zázrak. Nenápadný čin. Vyslyšení matčiny prosby. Neobyčejný svatební dar. Projev přátelství...

25.1. – Obrácení apoštola Pavla

Sk 22,3-16 (Sk 9,1-22)

Ž 117

Mk 16,15-18

Pavel byl v mládí zapřisáhlým nepřitelem nového hnutí založeného jako Kristova církev. Byl jejím nepřitelem, protože v ní viděl ohrožení věrnosti (židovské) tradici Božího lidu, vedeného vírou v jediného Boha. Mnozí Izraelité až do krve hájili povolání Izraele. Po setkání se Zmrtvýchvstalým Kristem ale Pavel pochopil, že křesťané nejsou zrádci. Naopak. V nové situaci Bůh Izraele skrze Krista rozšířil své povolání na všechny národy a stal se Bohem všech lidí. Věrnost jedinému Bohu se uskutečňovala právě tak, že nebylo už více zapotřebí rozlišovacích znamení v podobě norem a zachovávaní zvláštních pravidel, protože všichni byli povoláni, aby ve své různosti byli součástí jediného Božího lidu.

Nedělní a sváteční čtení

26.1. – 3. neděle v mezidobí

Iz 9,1-4

Ž 27

1K 1,10-18

Mt 4,12-23

Dokážete si představit situaci, že by za vámi někdo přišel a vyzval vás, abyste ho následovali, a vy byste nechali veškeré své práce, svého života a šli za ním? Za někým, koho dost možná znáte jen od vidění nebo vůbec. Ani by vám nesliboval hory doły. Neřikal by, že se s ním budete mít líp, než se máte doposud. Jen by řekl: „Pojďte za mnou...“

Ježíš takhle povolal své učedníky a oni šli. Bez otázek, bez rozmyšlení, bez lítosti. Snažím si tu situaci představit a být na chvíli jedním z nich. Házím své síť do jezera jako každý den a tu ne břehu stojí... No nevím, nějaký izraelita. Dívá se přímo na mě a říká mi, ať jdu za ním. Co mi prolítne hlavou? Že je to blázen? Že má jít otravovat někoho jiného a dál se budu věnovat své práci? Co by v takovém člověku muselo být, aby upoutal mou pozornost natolik, abych všeho nechala? A co by to bylo? Jeho oči? Tvář? Barva hlasu?

Každý z nás je křesťan. Každý z nás se rozhodl následovat Krista. Ale kdo z nás kvůli němu něco skutečně opustil. Šimon Petr, Ondřej, Jakub i Jan v sobě našli neuvěřitelnou odvahu, ale nachází se tato odvaha i v nás? Jak se náš život změnil po přestupu na víru, nebo jak se náš život liší od těch, kteří věřící nejsou? Nalezneme v našich činech něco, co by vypovídalo o tom, že jsme „všechno nechali“ a šli za ním? Možná ano... Možná jsme pro ostatní stejně divní jako museli být apoštolové pro ostatní rybáře. A možná jen nejistě přešlapujeme na svém člunu, rozhoupáváme ho svou nerozhodností a každou chvíli se s námi může loďka převrhnout. Naštěstí i s mokřými šaty můžeme dojít k rozhodnutí a bez zbytečných otázek, dalšího rozmyšlení a lítosti vyrazit ke břehu a následovat našeho Pána a naslouchat evangeliu o království Božím.

Rozhovor s Kristýnou Hulovou

Kristýna byla před časem v naší farnosti i předsedkyní farní rady. Jak asi vzpomíná na tuto dobu? Co dělá dnes a co je u ní nového? Nevíte? Tak proto jsme se jí pokusili trochu vyzpovídat.

Narozena: 4. 12. 1976

Práce: konzultantka v oblasti evropských fondů

Hobby: zvířata, literatura, tanec

Kristýno, prosím tě, ty jsi u nás už taky nějakou dobu. Co tě k nám vlastně přivedlo a kdy? A jak ses stala předsedkyní farní rady?

Do starokatolické církve mě přivedl v roce 2005 náhodný rozhovor s mým spolužákem

během studií na FHS UK. Duchovní domov jsem hledala už dlouho, ale potřebovala jsem ten správný impuls, abych se konečně rozhodla někde zakotvit. Hned jsem cítila, že jsem doma. Záhy jsem byla nominována do farní rady, aniž bych o to nějak zvlášť usilovala, ale při studiu jsem měla dost volného času a snad mám i jistý vrozený organizační talent a tak jsem byla zvolena její předsedkyní. Tuto funkci jsem vykonávala až do roku 2012.

No, ale pak ses přestěhovala za Prahu a úřad jsi předala jiným. Co tě vlastně táhlo do rodinného domku?

Vyrostla jsem v rodinném domě se zahradou obklopená zvířaty. Péče o ně v přirozeném rytmu zemědělského roku je ideálním protilekem na uspěchanost moderní doby. Když se mi narodil Robert, zkusila jsem žít v bytě v centru Prahy, ale ani po deseti letech jsem si na městský styl života nezvykla a nakonec jsem v 1 + 1 stejně měla celou chovnou stanici morčat, králíka, želvu, rybičky a každou volnou chvíli jsem ujížděla na venkov. V roce 2011 nastal v naší rodině tragický zlom, když mi náhle zemřel otec. Těžkou situaci jsem uchopila jako výzvu k novému začátku: prodala jsem pražský byt a pořídila si vysněný domek na okraji křivoklátských lesů. Syn na tom nebyl psychicky dobře, měl potíže ve škole, ve městě mu také bylo těsno a navíc toužil po border kolii, což je hyperaktivní psí plemeno, které se v bytě dá chovat jen stěží.

Takže máš teď svůj vysněný domov a zvířátka. Je však ještě něco, co ti k té „naprosté dokonalosti“ chybí? A nezasteskne se ti občas po Praze?

No, vždy je něco za něco. První rok jsem se musela naplno věnovat rekonstrukci domu, do níž jsem se vrhla svépomocí. Zabralo mi to veškerý volný čas, musela jsem se „stáhnout z oběhu“, opustila jsem taneční skupinu historického tance, s níž jsem několik let vystupovala, do kostela jsem se dostala jen o velkých

Rozhovor s Kristýnou Hulovou

svátcích, milované knihy ležely dlouhé měsíce v krabicích ve sklepě a já kmitala se zednickou lžící a malířskou štětkou po baráku, spali jsme na zemi na matracích, nádobí myli v lavóru. Do toho štěně, dvě koťata, dva vrhy morčátek, v kurníku pípající kuřata a v králíkárně dupající základ chovu strakatých ušáků. Robert si našťestí rychle zvykl v nové škole, skamarádil se s dětmi z vesnice, denně může lítat hodiny venku se psem nebo jezdit na kole, v zimě bruslí na návsi. Dům už je víceméně zabydlený, sklidili jsme první úrodu a já se zase pozvolna zapojuji do společenského a kulturnímu života. K „naprosté dokonalosti“ mi chybí jen větší rodina, dlouho jsme byli s Robertem sami, teď se blýská na lepší časy i v tomto směru...

Ovšem do Prahy stále dojíždíš za prací. Pracuješ na magistrátu. Nemíto unávné? Ráno vstávat, jet cca 30 km a po práci zase zpátky? Neplánuješ se třeba i pracovně umístit někde tam u vás? (Nebo tam založit novou obec?)

Po bydlení v Praze se mi nestýská vůbec. Mám jí přesně tolik, kolik mi vyhovuje. Bydlím v dojezdové vzdálenosti půl hodiny od metra, což je srovnatelné s okrajovými částmi města ve vztahu k centru. V práci jsem za 50 minut, v autě si poslechnu rádio, v metru přečtu kapitolu z knížky a po cestě domů nakoupím. S mojí kvalifikací bych se na venkově asi těžko uplatnila, pracuju v odboru evropských fondů MHMP jako konzultantka a projektová manažerka, což je práce náročná i zajímavá a zatím se jí hodlám věnovat i nadále.

S duchovním stavem okolních vesnic je to dost tragické, oblast je to hornická a dodneška silně rudá, v místním velkém římskokatolickém kostele se jednou za měsíc scházejí tři babičky, což byl pro mě trochu šok, protože znám buď intelektuální pražské prostředí, nebo zase nefalšovanou vesnickou religiozitu Pošumaví, odkud pochází moje rodina a sekularizovaná realita vesnice Středních Čech mě v tomto ohledu dost překvapila. Tady není mše ani o pouti, před zavřeným kostelem dva dny jedou kolotoče a to je celé, atmosféra obce je tomto ohledu dost vyprázdňená. Můžu tě uklidnit, že určitě zůstanu věrná naší pražské starokatolické farnosti.

Dobrá, ale ať jsme i trochu tematičtí. Teď nám skončily Vánoce, Silvestr... Jak jsi tyto svátky prožila? A máš nějakou představu, co tě čeká v roce 2014? Aspoň tedy to, co si člověk plánuje sám.

Vánoce jsme prožili v klidu v rodinném kruhu a při půlnoční u sv. Vavřince na Petřině, tak jak to mám nejraději. Silvestra jsme oslavili na šumavské chalupě, kde Robert s kamarády odpálil pár nezbytných rachejtliček, přítukli jsme si s přáteli a byli jsme rádi, že jsme dost daleko od hlučícího davu. Život už se mi usadil

Rozhovor s Kristýnou Hulovou

v nových koležích, jistě překvapivé plány do nového roku 2014 mám, ale zatím si je nechám pro sebe, všechno se v pravý čas dozvíte...

Tak už teď jsme zvědaví, přejeme vše dobré do roku 2014 a hlavně ti děkujeme za rozhovor.

Fotky z půlnoční

Farní vyúčtování za měsíc prosinec 2013

Příjmy:

sbírky: 7 562,-
dary, příspěvky: 112 900,-
úrok 328,-
vratka na účet 22 647,-

CELKEM: 143 437,-

Výdaje:

telefon: 1 096,-
svarač na půlnoční 688,-

CELKEM: 1 784,-

ROZDÍL: 141 653,-

Stav účtu k 1.1.2014: 1 032 189,-

Stav pokladny: 28 234,-

CELKEM: 1 060 423,-